

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. гр.Велинград, 25.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Административно наказателно дело № 20235210200151 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН

Образувано е по жалба на Д. Б. Д. против Наказателно постановление № 23-0367-000132 от 28.03.2023г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, с което, на осн. чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП на жалбоподателя са наложени административни наказания глоба в размер на 1 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година за нарушение на чл. 5, ал.3, т. 1 ЗДвП. На осн. Наредба № I з-2539 на МВР на водача са отнети 10 точки.

Релевират се доводи за допуснати в хода административнонаказателното производство нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че в 06:20 часа не е управлявал МПС. Сочи се, че не бил спазен предвидения в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Отрича да му е съставен и връчван Талон за медицинско изследване по чл. 3, ал. 2 от Наредбата, нито да му е предлагано изследване с доказателствен анализатор.

В съдебно заседание, чрез адв. А.-АК Пазарджик, жалбоподателят поддържа жалбата.

Счита административното обвинение за недоказано и иска обжалваният акт да бъде отменен.

Претендира разноски.

Ответникът, в писмено становище чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата. Счита, че наказателното постановление като правилно и

законосъобразно, следва да се потвърди. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН-препис от обжалвания акт е връчен на жалбоподателя на 03.05.2023г., а жалбата е подадена на 05.05.2023г. от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

При преценка на представените по делото писмени и гласни доказателства, съдът счита за установено от фактическа страна следното:

На 19.03.2023г. около 04:40 часа сутринта, служителите на РУ Велинград младши автоконтрольор М. И. П. и полицейски инспектор В. О. С. спрели за проверка лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с номер *****, движещ по ул. „Т Стайков“, посока ул. „Юндола“. Установили, че се управлява от жалбоподателя Д. Б. Д.. Поканили го да бъде изследван за установяване употребата на алкохол в кръвта с техническо средство алкотест дрегер 7510+ с фабр. номер ARNA-0197. Водачът дал проба, при която бил отчетен положителен резултат над 0,8 на хиляда, а именно 1,14 промила.

На водача бил издаден талон за медицинско изследване № 100846 от 19.03.2023 г., съгласно Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрация на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози на Министъра на здравеопазването и Министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието. Д. бил поканен да се яви в сградата на РУ Велинград, за да му бъде извършена проба с техническо средство за употреба на наркотични вещества. На място в сградата на районното управление отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Тогава бил отведен от служители на РУ Велинград до ФСМП Велинград, за да му бъде взета кръвна проба за установяване на концентрация на алкохол в кръвта и за употреба на наркотици.

Водачът отказал да даде биологична проба за химическо изследване. Този отказ е удостоверен в приложените по делото два броя Протоколи за медицинско изследване на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози по чл. 14, ал. 2 от Наредба № 1/19.07.2017г. /л.28-31 по делото/, подписани от медицинския специалист, който ги е съставил, в издадения Фиш за спешна медицинска помощ № 026627 от 19.03.2022г. /л. 39 по делото/, както и в амбулаторната книга на ФСМП Велинград /л. 26 по делото/.

След това жалбоподателят бил отведен в сградата на РУ Велинград за съставяне на АУАН.

Въз основа на показанията на техническо средство алкотест дрегер 7510 с фабр. номер ARNA-0197, на Д. Б. Д. бил съставен АУАН GA721139/19.03.2023г., за това че на 19.03.2022 в 06:20 часа в гр. Велинград, на ул. „Т Стайков“ до кръстовището с бул. „Хан Аспарух“, в посока ул. „Юндола“, управлява лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с номер *****, с

концентрация на алкохол в кръвта 1,14 промила.

Въз основа на акта за установяване на нарушението е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-0367-000132/28.03.2023г., в което обективните признаци от състава на нарушението са описани по идентичен начин с тези в акта. Идентична е и дадената правна квалификация на нарушението. С него на жалбоподателя са наложени административни наказания и глоба в размер на 1 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, на осн. чл. 174, ал.1, т. 2 ЗДвП, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

Описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели М. И. П., О. М. и В. О. С., които съдят кредитира като непротиворечиви, логични и взаимно допълващи се. Показанията на свидетелите възпроизвеждат техните лични и непосредствени впечатления за осъществилите се в действителността съставомерни факти. От същите показания се установява начинът на констатиране на извършеното нарушение, фактите по същото, както и процедурата по съставяне на акта. В подкрепа на показанията на свидетелите са и представените и приети от съда писмени доказателства.

Акт за установяване на нарушение № ГА 721139/19.03.2023г. и Наказателно постановление № 23-0367-000132 от 28.03.2023 г. са съставени от компетентни органи съгл. т. 2.1, във вр. 1.3.1 и т. 3.9 от Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., във вр. чл. 189, ал. 1, във вр. чл. 165, ал. 1, т. 1 ЗДВ и чл. 189, ал. 12 ЗДвП, в сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Съгласно чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП на водачите на пътни превозни средства е забранено да ги управляват с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Изпълнителното деяние на вмененото на въззивника нарушение се изразява управление с концентрация на алкохол в кръвта над посочените в чл. 174, ал. 1 ЗДвП стойности. Редът, по който се установява употребата на алкохол на водачите на моторни превозни средства е регламентиран в Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

От доказателствата по делото се установява, че след проверка на водача с техническо средство за управление на превозно с концентрация на алкохол в кръвта е отчетен положителен резултата от 1,14 на хиляда. Според представената по делото разпечатка от паметта на техническото средство Дрегер Алкотест 7510, ARNA-0197 проверката е извършена в 04:44 часа на 19.03.2020г., както е посочено и в акта за установяване на нарушението. Същевременно обаче в акта за установяване на нарушението се сочи, че Д. е бил водач в 06:20 часа. От представената по делото Тетрадка-дневник за

посещенията в сградата на РУ Велинград /л. 53/ е видно, че Д. Д. за времето от 06:00 часа до 08:05 часа на 19.03.2023 г. се е намирал сградата на РУ Велинград. Това се потвърждава и от показанията на свидетелите П. и С.. Следователно към 06:20 часа на 19.03.2023 г. жалбоподателят не е имал качеството водач на МПС, поради което не е могъл да извърши вмененото му нарушение.

Закономерно и логично е предприетото управление на моторното превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта да предшества по време проверката на контролните органи и установяването на самото нарушение. Затова отразеното в акта за установяване на нарушение GA721139/19.03.2023 г. обстоятелство, че Д. е имал качеството на водач почти два часа след извършване на проверката с техническото средство компрометира процедурата по установяване на нарушението. Това разминаване във фактите относно времето на извършване на нарушението и установяването му налага извод, че нарушението установено още преди да е извършено, което е правно нелогично. Дори актосъставителят да е считал, че нарушението би било безспорно установено едва когато приключи процедурата по Наредба № 1/19.07.2017 г., след като водачът е отказал да даде кръвна проба, времето на извършване на нарушението и времето на установяването му са два отделни момента от реализиране на фактическия състав и не винаги съвпадат. Обективно невъзможно е обаче нарушението да бъде установено преди да е извършено, както е посочено в акта за установяване на нарушението и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Така допуснатото нарушение не може да бъде saniрано, тъй като налага съда да тълкува изразената воля на контролните органи, което е недопустимо.

Ето защо съдът намира, че макар по делото да е установено, че Д. Б. Д. на 19.03.2023г., в гр. Велинград е извършил нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 2, пр. 1 ЗДвП, като е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда, а именно 1,14 на хиляда, наказателното постановление следва да се отмени, поради допуснатото в хода на административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение.

При този изход на делото на въззивника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, във вр. чл. 143, ал. 1 АПК.

По делото Д. Д. е представляван от адв. А., като процесуалното представителство е на осн. чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата. Затова адвокатско възнаграждение се дължи не по силата на сключения между страните договор, а на закона- чл.38, ал. 2 ЗА. Същото следва да се присъди в полза на адв. А., като размерът му да се определи по правилата на чл. 18, ал. 2, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 т. 3 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая същият

възлиза на 400 лв.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0367-000132 от 28.03.2023г. на Началника на РУ Велинград към ОДМВР Пазарджик, с което на Д. Б. Д., ЕГН: ***** от гр. Велинград, ул. ***** № 9а, на осн. чл. 174, ал. 1, т. 2 пр. 1 ЗДвП, са наложени административни наказания глоба в размер на 1000 лв. /хиляда лева/ и лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесети месеца, като на осн. Наредба № I з-2539 на МВР се отнемат 10 точки.

ОСЪЖДА ОДМВР Пазарджик да заплати на адв. Р. А.-АК Пазарджик, със служебен адрес в гр. Велинград, ул. ***** № 32, разноски по а. н. дело № 151/2023 г. на Районен съд Велинград в размер на 400 лв. /четиристотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административния съд Пазарджик по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____